

Númentie

Ro-ky bě-ží a vl-ny si je vza-ly, vy-so-ké vě-že,
bí-lé va-ly. Ne-ví-da-né, hr-dé vě-ků dí-lo.
Pod mo-řem, jež všech-no skry-lo. Je-nom mar-ně bu-deš
stát, kři-ku rac-ků chceš se ptát? Ne-ní žád-ná ces-ta
zpět. Mo-řem nář-ků a mo-řem let.

(A) Roky běží a vlny si je vzaly,
vysoké věže, bílé valy.
Nevídané, hrdé věků dílo.
Pod mořem, jež všechno skrylo.

(B) Jenom marně budeš stát,
křiku racků chceš se ptát?
Není žádná cesta zpět.
Mořem nářků a mořem let.

(B) Navždy musíš tady žít,
v lukách letních můžeš snít.
Plachty bílé se nevrátí,
ale vzpomínka, ta se neztratí.

(B) Loď na Západ nehledej,
vstaň a zpět se podívej.
Jak ty květy v trávě voní,
vždyť máš Středozem, tak vrať se do ní.